

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Antipharmacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

Luthero nobis explicatum dari Tom. 5. Lat. VViteb. Serm. de Matrimonio, quem VVitebergæ habuit Anno Christi 1522. Ex hac sententia; crescite, & multiplicamini, inquit Lutherus. I. Certi sumus, oportere coadunari maritum & uxorem, ut se multiplicent, estque tam durum, atque primum preceptum, magisq; contemptui, & irrisioni aptum primum; quandoquidem huic benedictionem suam addat Deus, & quiddam ultra creationem iungat.

II. Ut non est in meis viribus situm, ut vir non sim; tam non est etiam mei iuris, ut absque muliere sim.

III. Ut in tua manu non est, ut femina non sis; sic nec in te est, ut absque viro degas.

IV. Non est libera electio, aut consilium, sed res naturæ necessaria, ut marem femina, feminam mari sociari oporteat.

V. Verbum hoc, quo Deus ait; Crescite & multiplicamini; non est preceptum, sed plus, quam preceptum, diuinum puta opus.

VI. Non est nostrarum virium, vel ut impediatur, vel omittatur, sed tam est necessarium, quam ut masculus sim; magisq; necessarium, quam edere, bibere, purgare, mucum emungere, somno & excubiis intentum esse.

VII. Insita est natura, & indoles, æquè atque membra, quæ eò pertinent.

VIII. Ut nemini Deus in mandatis dat, ut sit mas aut femina; sic nec, ut se multiplicent, præcipit; sed homines ita condit, ut mas, aut femina sint, utque generationi studeant.

IX. Est hîc necessitas, non arbitry libertas.

Antipharmacum.

EN axiomaticum ex media Epicuri officina haustorum eximiam enneadem. Docet Aristoteles in Rhetoricis,

nos apud eos, quos contemnimus non verecundari. Oportet ergò, vt Lutherus non tantum omnes ſuos auditores; ſed & totum mundum contempſerit; qui hæc tam inue- recundè & impudenter, non modò pro concione ex ſug- geſtu pronunciarit; ſed & Tomis ſuis Latina & Germa- nica lingua inferere auſus fuerit. Oportet inſuper Præ- dicantes, totum mundum ſpernere, quando non veren- tur, aut verecundantur, *porcina hæc Lutheri effata,* tanquam diuina oracula, tueri, & laudibus extollere. Dicit quidem poſtea Lutherus, poſſe quosdam, qui ſint quaſi inſtar miraculi, cœlibem vitam ducere, qui tam *efficax diuini verbi regnum in ſe comperiant, vt illo cre- ſcendi præcepto non obligentur,* ſed hos ait, *eſſe admodum paucos, & inter mille, vix vnum,* quod de hæreticis ve- riſſimum noueris: apud quos rariffima auis caſtitas.

Deinde, licet Lutherus hanc exceptionem addat; ſe- rio tamen non addit, ſed tantum eo conſilio, vt flagi- tioſam ſuam turpitudinem non nihil obtegat. Nam ſi- cut nullo miraculo, aut extraordinariâ DEI gratiâ con- tingit; vt *vir non ſit vir; & femina non ſit femina;* ita ex fundamentis à Luthero iactis, ſequitur; nulli contingere, vt caſtè viuat: quandoquidem vtrunquæquè eſt ne- ceſſariû; & ſimpliciter extra libera electionis & volun- tatis noſtræ facultatem. Sequitur etiam, tot ex Luthe- ranis & Calvinianiſ caſtam vitam ducere; quot vitam ducunt abſq; cibo, potu, ſordium excretionem & ſomno; quandoquidem *creſcere & multiplicari,* magis eſt neceſ- ſarium, quàm cibus, potus, & omnia paulò ante nomi- nata; ex flagitioſo Lutheri pronunciato.

Similia de neceſſitate Matrimonij prorsus Suilla dicta effatiuit Lutherus in caput VII. Epift. 1. ad Corinth. & multo adhuc foediora in Epiftola ad VVolffgangum

Reisenbusch, Ordinis S. Antonij, præceptorem Leichenbergicum Tom. 2. Lat. Epist. quorum partem enumeravi in supplemento ad libros de more prohibendi libros noxios, parte prima cap. XI. Vbi hos sua uolentes in Lutheri horto natos flosculos inuenies ἀγαμος (sine matrimonio) uiuere uolens, plane ἀδύνατα τῆρεϊ impossibilia seruat, ἡμίθεος θεομαχῆ, penitusque cum Deo pugnat: in hoc quod verbo Dei & creatura per uerbum eius creata, & deinceps conseruanda & exercenda perperam obnitendo repugnat. Qui se hominem esse agnoscit, & credit hominis appellatione se quoque comprehendit, ille purgatis auribus audiat, quàm Deus omnium rerum conditor super omnem carnem pronuntiet sententiam dicendo, nimirum se nolle uiuere quinquā ἀγαμον (cælibē) sed multiplicari. Qui aded ἀγαμος ἢ μονόσπορος manere statuit, ille nomen hominis à se deponat, plantū faciens se Angelum esse, aut spiritum. Homini enim à Deo nullo modo conceditur. Et hæc themata suis proponit ille, qui Prophetas, Apostolos & Euangelistas à suis audit. Quæ si olim Cynicus quispiam proposuisset, non plausum, sed risum & irrisum, & apud plurimos etiam, detestationem retulisset.

Quæritur III. Vtrum castitatis uotum sit Deo nuncupandum; aut si iam nuncupatum sit, obseruandum. Respondet Lutherus Epist. cit. ad Reisenbuschium. *Votum (castitatis) contra uerbum & opus Dei susceptum, ut impossibile & impium nullius momenti est. Deus quoque reprobat illud non secus, ac si uouissem Dei matrem me uelle fieri aut nouum cælum condere uelle.*

Antipharmacum.

OBSERVA Lutherum aliosque hæresiarchas & hæreticos inanem fumum uendere, quando dicunt: castitatem